

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Săbiu la expeditorul foiei pe afara la c. r. poste cu bani găta prin scrisori franceze, adresate către expeditorul. Prețulu prenumeratiunii pentru Săbiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 88. ANULU XIX.

Săbiu, în 4/16 Novembre 1871.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri străine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia oră cu 7 cr. și pentru a doua oră cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

Evenimente politice.

Contele Andrassy, noul ministru de externe al Austro-Ungariei, porni în 12 c. n. dela Pest'ă spre Vien'ă pentru de a se instala. Organele unguresci sunt de opinie ca elu va urmă și mai departe politic'ă estera urmata de Beust; numai „Hon“ vindicéza noului ministru ca va pregăti o nouă actiune europeană și ca va deveni pentru Austro-Ungari'ă aceea ce Bismark a devenit pentru Germani'ă.

Denumirea presedintelui ministrilor ung. încă n'a urmatu. Se afirmă din toate părțile ca pentru postul acest'ă e alesu ministrulu de financie Lonyay. Aceste afirmări se adevăresc prin impartasirea ce ne face „P. Naplő“ despre consiliulu ministrilor din 11 c. ca: contele J. Andrassy a impartasit consiliulu ca a primitu ministeriulu de externe. După aceste veni vorb'ă la succesorile contelui Andrassy și ministrii se declară unanimu ca atât după parerea lor cât și în urm'ă despusetiunei predominantore în sinulu partiei presedinti'ă lui Lonyay nu mai pôte fi în îndoiéla. Contele Andrassy declară după aceea ca elu însuși s'a pronunțat către M. Șea regele în acestu întielesu și ca parerea sea fu din partea M. Șea intempinata cu deplina aprobare. Rămâne numai că Lonyay însuși să se decida.

Cu privința la schimbările în ministeriu, ce ne stau înainte, se amână interimalu ședințele casei deputatilor. După usulu parlamentariu ministrii cei'ă-laltă demisionara din cauz'ă chiamărei contelui Andrassy de ministru alu esternelor; după „Reform“ voru reține ierăsi toti porte-foirile lor.

Diurnalele germane se ocupa în cea mai mare parte cu retragerea contelui Beust, care a produsu în Berlinu cât și în tota strainatatea cea mai mare sensatiune. Foile berlineze deplăra retragerea contelui și constatéza ca incredințierea conducerei politice estere a Austriei ungi Ungaru e o faptă de cea mai înaltă momentuositate. Austri'ă încerca prin acest'ă transpunerea punctulu seu de gravitațiune în Ungari'ă.

Și „Nordd. A. Ztg.“ vorbește despre schimbarea de persoane în Austro-Ungari'ă și accentuéza ca prin aceea nu se voru alteră relațiunile amicale între Austro-Ungari'ă și Germani'ă.

Din Romani'ă avem a înregistră ca camer'ă nu pôte lucră publice din cauza ca membrii nu se prezenta în numeru capace d'a aduce concluse. Consiliulu comunalu din Iasi și Ialomița se disolvă din aceea-și cauza, căci prin acestu indiferentismu, după cum dăre decretulu de disolvare, se periclitéza interesele comunelor lor și membrii, ce se rețin delă ședinție, nu recunosc însemnatatea misiunii lor.

Sciri mai noue ne spunu ca membrii camerei aparura în fine în 9 c. n. în numeru corespondentoriu. Comisiunea țienă la cererea regimulu o ședinția secreta pentru de a primi impartesiri dela acest'ă. Regimulu făcă camerei în o ședinția secreta cunoscuta starea cestiunei drumurilor de feru. În Berlinu sunt de já 100 milioane în obligatiuni depuse, cu suspiciulu depunerii altor 50 milioane.

Unu telegramu a lui „Hr. Ztg.“ din 14 Nov. ce tocmai lu capetamu la mână ne spune ca: „W. Ztg.“ din 15 va publică autografulu imperatului cu datulu de astăzi, prin care contele Andrassy se denumesce de ministru alu casei imperatesci și alu afacerilor estere și ca lui i se incredințéza totu deodată și presiulu în consiliulu comunu alu ministrilor.

Brasiovu în 30 Octomvre st. v. 1871.

Onorata redacțiune! Pre câtu a fostu de mare nerăbdarea de a vedé rezultatulu provocatiunii făcute de comitetulu de 7 către inteliginț'ă română din diferitele părți ale patriei, pre atâtu a surprinsu mai multu modulu de procedere a comitetulu la deslegarea problemei, ce i s'a incredințiatu. Se acceptă că comitetulu acest'ă, purcediendu din adevăratu zelu pentru binele natiunii, va adună opiniunile provocatiloru spre ale compenit după cuviința și meritu și apoi, dându unu raportu detaiatu, să arete, de ce motive a fostu condusu la decisiunea sea publicata în duariele române. În locu de acest'ă înse publiculu n'a primitu de câtu numai declaratiunea, ca, de ore-ce la apelulu îndreptat către 120 de inteligenti (?) a încursu numai 21 de respunsuri, comitetulu se vede silitu a-și termină lucrările sea (obositore?) și a se disolvă, pentru ca lips'ă de atâtea respunsuri constată (după consecinț'ă logica a comitetulu), ca natiunea rom. nu simte trebuința de o adunare natiunală. Ier' pentru că totu-și publiculu rom. să nu rămâna de totu în întunerecu cu privire la actiunea sea politica pre fiitoriu, comitetulu ad hoc 'și exprima convingerea — basata, cum dice, pe opiniunea, ca avem sa țienemu la continuitatea dreptulu nostru (?) — ca numai comitetulu natiunalu centralu, alesu de conferinț'ă natiunală din Mercurea în 1868 aru fi chiamata, a luă inițiativa în afacerile noastre politico-natiionale. Până aci, și nici cu o cirtă mai departe, mergu „informatiunile“ date de comitetulu ad hoc.

Acésta purcedere de sigur nu contribuie multu la luminarea situatiunii noastre politice și la cunoșcerea calei ce aru trebui urmata în afacerile noastre politico-natiionale. De aceea credemu ca trebuie cautata pre alta cale opiniunea inteliginței rom. și anume pre calea publicității, făcându începutulu cu publicarea celor 21 respunsuri încurse la comitetulu ad hoc.

Spre scopulu acest'ă amu onore d. redactoru, ați comunică respunsulu colectivulu datu la cunoscutulu apelu de către adunarea inteliginței rom. din Brasiovu, rezervându-mi a face la fine câte-va reflecțiuni la parerea și convingerea comitetulu ad hoc, publicate deodată cu declaratiunea disolvărei sea. Iéta respunsulu:

Respunsu

la Apelulu comitetulu de 7 îndreptat către inteliginț'ă română din Transilvani'ă.

Cu privire la Apelulu on. comitetu de 7 îndreptat din Săbiu dte 20 Sept. 1871 către mai multi barbati români din Brasiovu, crediendu-se ca este mai corespondentoriu scopulu, deca s'aru poté concentră mai multe voturi la unu locu, se țienă astăzi o adunare numerosă a românilor brasioveni, în care după o lungă și serioasă discussiune asupra celor 6 puncte din Apelu se decise a-și dá parerea în urmatoriulu modu:

1. Deca aruncămu o privire, fia chiaru fugitivă, asupra stărei politice actuale a natiunii române din Transilvani'ă, deca companimulu câtu de puțin stadiulu, în care au ajunsu cestiunea întereselor noastre politico-natiionale prin referințele cele noue create de regimulu magiaru fără conlucrarea noastră, trebuie sa constatămu cu durere, ca ne aflămu într'o crisa, care deca aru mai dură multu tempu, este capabila sa periclitédie interesele noastre spirituale și materiale și sa impedece astfelu pre unu siru de ani progresulu și aventulu natiunii române.

Fatia cu o asemenea stare critica a lucrurilor este o datoria sântă pentru fia-care român bun și cu deosebire pentru fia-care barbatu mai maturu alu natiunii noastre, că sa se cugete bine și

seriosu, ce țienuta trebuie sa luămu, că sa imprascămu nuorii, ce planédia asupra capetelor noastre. — Este în adevăru or'ă a 11-a, care sunându cu tonu puternicu ne striga: desceptati-ve și lucrati.

Nu începe nici o îndoiéla, ca toti românii adevăratu dorescu și nisnescu spre unulu și același scopu, adeca a eluptă egal'ă îndreptărire politica pentru natiunea română fatia cu celelalte natiuni conlocuitoare și respectarea drepturilor sale atâtu din partea acestor'ă cât și din partea regimulu.

Nu mai în privința drumurilor, pre care s'aru poté ajunge acestu scopu pôte sa existe ore-care divergenția de pareri. Și acésta divergenția, de-și nu mare, în adevăru există, de câte-va ani încóce, de cându ne lipsesce unu organu politicu puternicu, care concentrându în sine totu ce are natiunea română din Transilvani'ă mai maturu și mai întieptu, sa chipsuiesca pururea ce este după impregiurări mai salutaru pentru natiune și sa marchedié cu linii chiare directiunea, ce avem sa o urmămu cu totii în cauz'ă noastră politica natiunală.

Modulu celu mai aptu, după modest'ă parere a acestei adunări, de a ingradă natiunea noastră cu muri de apărare în contr'ă ingerințelor neamicilor nostri și a-i pregăti o esistenția démna în patri'ă strabună, este de a află unu organu puternicu, care luându în mână cauz'ă noastră politica sa priveghiedie, că o sentinela credincioasă, asupra întereselor ei, și sa signalisedie natiunii ori-ce periculu, ce aru ameninț'ă-o.

2. Privindu la trecutulu nostru celu mai de aproape și considerându toate cele de consideratu, adunarea crede, ca organulu celu mai corespondentoriu, în impregiurările de fatia, care sa ia inițiativa în actiunea noastră politica în presentu și pre viitoriu este:

Comitetulu permanentu alesu în ședinția 4-a a conferinței natiionale romanesce din 4/16 Ianuaru 1861 și înmultitu și întaritu de congresulu natiunalu român din 1863 în a 4-a ședinția a sea din 11/23 Apriliu, în frunte cu cei doi Archierei ai bisericelor noastre române din Transilvani'ă.

Acestu comitetu permanentu i s'a fostu concediutu cauz'ă natiunală și confesiunală română.

Motivele, care au îndemnatu acésta adunare a propune că sa se concreda acestui comitetu luarea inițiativei în actiunea noastră politica sunt în între altele următoarele: acestu comitetu s'a alesu de congresulu natiunalu, prin urmare de reprezentanții natiunii întregi; în sinulu lui se afla mai toti barbati nostri de maturitate politica în toate nuanțele; comitetulu acest'ă nu s'a întredisus nici odată de regimulu, și chiaru deca elu s'aru fi disolvatu de sine, fără a fi depus mandatu în mânilor plenipotentiariloru, i. e. a congresulu, care dela 1863 nu s'a mai adunatu, se poté restitui în activitatea sea prin votulu natiunii, și în fine despre acestu comitetu se spera, ca va fi consideratu și de regimulu, că o adevărată expresiune a românilor.

3. Binevoindu dara acestu comitetu, la dorința natiunii sa ia în mână actiunea politica, credemu, ca va simți trebuința, a luă însuși în mai de aproape pertractare cele 6 puncte propuse de on. comitetu de 7 și ca, țienendu contu de starea schimbata a impregiurărilor politice, va face pasii cuviinciosi pentru țienerea ungi nou congresu natiunalu, în care natiunea sa-și exprime voinț'ă sea în privința țienutei sea fatia cu regimulu actualu.

Brasiovu, în 17 Oct. st. v. 1871.

Respunsulu acest'ă după o mica introducere, în care positionea noastră politica se caracterisede ca critica, relevéza două puncte principale și adeca, ca organulu celu mai potrivit, care sa ia inițiativa în actiunea politica a natiunii rom. din Transilvani'ă aru fi comitetulu rom. permanentu din 1861,

respectiv 1863, și ca mijlocul cel mai practic spre a stabili o direcțiune politică sanatoasă și uniformă aru fi conchiamaarea unui congresu său unei conferințe naționale.

Și ce ne spune comitetul ad hoc în privința acestă? Ne spune puru și simplu, ca „numai comitetul dela Mercurea este chemat a luă inițiativă în afacerile noastre politico-naționale” și ca „lipsa răspunsurilor constată, ca nu se simte necesitate de o adunare națională.”

Ei bine! Domnilor dela comitetul ad hoc, n'a fostu ore și în adunarea confidențială dela Sabiu vorba de comitetul dela Mercurea și nu s'a reflectat destul de justu, ca regimul, care a întredis ordină activitatea acestuia, nu va veni astăzi să dica „pecavi”, fia comitetul Mercuru asiă de bunu și urmedie-si activitatea inca neincepută? Dece erati asiă de convinși, ca numai acestă e chemat a luă inițiativă, de ce n'ati convinsu și adunarea confidențială despre acestă și pentru ce a-ti mai primitu, a ve iasarcină cu o lucrare nouă — diadarnică? — Său ca a-ti voitu numai să aretati inca odata lumii, ca numai d-loru vōstre suntu incredințiate destinele națiunei? Atunci diu, reu servitiu acesteia. Apoi nu sciti, ca comitetul dela Mercurea nu reprezenta opiniunea tuturor românilor? și ca decisiunea principala, carea s'a adus în conferința Mercuruana, adeca pasivitatea la alegeri, s'a calcat în mai multe părți de români? Au nu a-ti afirmat singuri, ca decisiunea acestă s'a adus numai pentru tempulu de atunci? Ori-cum vomu luă, convingerea d-loru vōstre de astăzi nu e nici decum în consonanță cu vorbele ce le-ati vorbitu în adunarea confidențială — ier despre aceea ce veti fi cugetatu, numai Ddieu pōte sci. —

Revenindu acum a la asertiunea comitetului ad hoc, ca adeca lipsa de răspunsuri mai multe la apelu constata, ca națiunea nu simte necesitatea unei adunări naționale, trebuie să dicem ca comitetul a uitatu cu totu de ceea ce a disu în apelu: „Scopul principalu aln acestui pasu este, a gasi din adunarea pareriloru modulu celu mai usioru și mai eficace pentru inițierea unei întielegeri și dezvoltarea unei activități mai corespunditoare intereselor națiunei” și „de ore-ce numai o adunare națională pōte fi competentă a se pronunția asupra conduitei politice a națiunei, care aru fi modulu celu mai corespunditoru pentru realizarea unei atari adunări etc. Asiă dara afātu în adunarea confidențială din Sabiu, cătu și în apelu se sustiene că ce-va nedisputabilu asertiunea, ca o adunare națională este neoperatu necesaria, pentru că sa potemu esi din caosulu, în care ne aflăm de prezentu. Și acum ne pomenim de odata din partea participatoriloru la adunare și a esmitatoriloru apelului cu incredințierea, ca nu e necesitate de o adunare națională, pentru ca „la 120 de apeluri au încursu numai 21 de răspunsuri parte singulare, parte colective.” Acine-șmu permite întrebarea, pentru ce s'au tramisu apeluri numai la 120 de inteligenți, pentru ce nu se spune ce-va mai lamuritu despre răspunsurile colective, și preste totu, pentru ce nu se arata, ce cuprindu acelea 21 de răspunsuri?

Recapitulându trebuie să constatăm, ca comitetul ad hoc si-a implinitu reu misiunea și a aretatu în procedur'a sea poliena consideratiune pentru publiculu român. Său ca cei mai multi dintre membrii acestui comitetu au primitu misiunea concediuta numai că sa mistifice o cestiune atât de importantă și sa puna numai stavila unor nisuiții sincere și curate de a face lumina în starea noastră politică națională? N'amu voi să se constatiedie asertiunea unor pessimisti, care dicu cu Hamlet: Es ist etwas faul in Staate Dänemark!

Unulu dintre cei întrebati.

Diet'a Ungariei.

În ședința din 3 Novembre a casei deputatiloru se autentica mai întâiu protocolulu ședinței precedente; ședințele anuncia mai multe petitiuni dela jurisdicțiuni, care se transpunu comisiunii respective.

A. Mocioni vorbește despre crisa din Cislaitani și dice ca atari relațiuni trebuie sa domnească pretutindeni unde unu poporu voiesce sa-si crează o preponderanță artificială preste cele-lalte naționalități. Vorbitorulu nu afirma ca în Ungari'a aru stă trebile tocmai asiă ca în Austri'a, totu-si inșe suntu de caracteru încātu la șilescu a îndreptă cătra ministru-ședințele o interpelatiune: Tene dnu de

ministru-ședințele de corespunditoriu tempulu a ascerne cu privința la cestiunea naționalitățiloru trans. atari proiecte pre mas'a casei, care conforme spiritului respectărei reciproce de dreptu și a unei contielegeri drepte de interese, suntu singuru în stare a dă organismulu de statu și dezvoltărei patriei noastre asiguranti'a corespunditoare contr'a eventualitățiloru intimidătoare, a căroru sementia o contiene situațiunea noastră politică de astăzi?

Br. Fr. Fillenbaum ascerne o petitiune a comunei Poiana, ce se țiene de scaunulu Mercuru, pentru reșemperarea cumulativa de militia; se tramite comisiunii resp. După aceste se trece la ordinea dilei, la care sta că singuru obiectu nuntiuulu casei magnatiloru privitoriu la proiectulu de lege despre regularea urbarieloru. În afacerea acestă se încinge o desbatere mai longă la care iau parte D. Szakacs, A. Nehrebecky, I. Dietrich, P. Moritz, I. Madarasz, P. Szontagh și I. Paczolatay. După rezolvirea cestiunii se tramite proiectele de lege casei magnatiloru cu ce ședința se încheia.

Interpelatiunea dlui Dr. Ales. Mocioni.

On. Casa! Mi pare reu ca dlu ministru ședințele nu e de fatia, căci amu sa-i facu o interpelatiune.

În urmarea intemplantelor de dincolo de Lait'a, dejă doi domni deputati s'au aflatu îndemnatu a adresă interpelatiuni dlui ministru ședințele.

Unulu doreșe a supune la critică parlamentaria țienut'a dlui ministru ședințele, cela-laltu — abstragendu dela acestă, din iasasi acele intemplantinte trage corolaria asupra situațiunii noastre politice și vine la acea deducțiune, ca relațiunile noastre de dreptu publicu nu potu sa fia decātu periculose și stricaciōse pentru noi; de unde deci întreba pre dlu min. ședințele: nu cum-va s'aru află stimulat a restitui statulu de uniune personală?

Din a mea parte eu credu, ca atunci cându dlu ablegatu din acele eveniminte a facutu acestă fōrte corectă deducțiune, numai pre jumetate a facutu aceea ce — trebuie sa facem.

Eu din acele intemplantinte, că unu feliu de întregire a acelei interpelatiuni — voiu sa tragu o alta consecință, nu mai puțin importantă pentru situațiunea noastră.

Pretiușeu usulu parlamentariu multu mai vertosu, decātu ca la tōta ocasiunea sa întetescu desegarea unei cestiuni, macaru cătu de multu de a-si fi convinșu despre urgentă ei, deca odata majoritatea s'a pronunțiatu în contr'a deslegărei. De cându la ocasiunea desbaterei asupra adresei o astfelu de încercare a consociloru mei de principiu a suferitu respingere resolută din partea majorității, nici eu nici aceia mai multu n'amu facutu o atare încercare. Cu tōte, potu fi impregiară, se potu intemplant eveniminte, cându aru fi o negrigință de detoria, a nu întreprinde unu pasu nouu întru interesulu acelei cestiuni; pentru ca acele noue impregiară potu sa îndreptătesca pre omu a crede ca — acum dōra majoritatea și va fi schimbatu opiniunea de atunci.

E cam unu anu, cându cu ocasiunea deliberrărilor asupra organizațiunii municipieloru mi-amu datu trada, după slăbelo mele poteri, a aretă stricaciōsele urmări ale acelei politice ce până aci a continuatu guvernulu nostru; m'amu triditu a aretă acea profundă contradicțiune, ce esista într'o astfelu de politică și între realitate; m'amu triditu a aretă ca o atare politică, mai târziu ori mai curându, necesarmente trebuie sa duca la alternativă: său a parasi acestă politică și a pasi pre terenulu absolutismulu și a parasi constitutionalismulu.

Cele ce atunci amu spusu, de-si ele n'au fostu infranșe, au remasu totuși fără rezultat, au resunatu în desiertu. Cumca o astfelu și o asemenea politică nu pōte sa aiba alte consecințe decātu acelea pre cari eu atunci le-amu îndegatatu, acestă astăzi dejă dovedescu faptele. Nu sufero îndoiela ca crisa ce a proruptu în țierile MSele de dincolo de Lait'a, nu este o crisa ministeriale ordinară, ci o crisa ale cărei radecini mergu mai afundu, și pōte sa puna la întrebare, sa periclite inșasi constituțiunea, pōte sa traga la îndoiela posibilitatea vietei constituționale, și — cine aru sci! dōra și mai multu decātu acestă.

După mine acestă crisa este o adevărată crisa de stat!

Cris'a ce s'a intemplantu în țierile MSele de dincolo de Lait'a, nu este o crisa ministeriale, pre cum atari se intemplant din tempu în tempu în vieti'a parlamentaria regulată, ci ea este o crisa ce, avendu șorgința mai afundă, pōte sa aduca în periculu chiaru constituțiunea, dōra posibilitatea vietei constituționale, și dōra și mai multu de cătu acestă, — cu unu cuventu aceea crisa este o crisa de stat.

Fără îndoiela unu șorginte principale a acestei crise este nimicu alt'a de cătu: turburatu ecuilibrulu naturalu, prin maiestri'a șuprematia a unei naționalități.

Unde constitutionalismulu; carele nu pōte fi destinat de cătu a garantă după tōta potința ecuilibrulu naturalu alu contrastelor de interese ce se manifesta în vieti'a de stat, despoindu-se de natur'a sea, se întrebuintiēdia tocmai spre scopu contrariu, acolo mai curându ori mai târziu, poterea faptelor va nimici fragilități constituțiune de lemn a acestei constituțiuni, și va duce necesarmente la absolutismu operu și nemascabilu mai multu.

De nu vomu vrē sa ni espunem propri'a noastră vieti'a de statu periceloru unei șinmagiri, trebuie sa recunōșcem, ca — neconsiderādu art. de lege XII. din 1867, periculu pre șeriosu ce jace ascunsu în situațiunea noastră politică — se cuprindē întru aceea îndenticitate de direcțiune politică, care evidentemente esista între guvernulu nostru și între aderanții asiă numitei constituțiuni de Decemvre. Pre cum acolo, asiă tinde și a guvernulu nostru politică mai vertosu, ca — întru interesulu reu piceputu alu unei părți, sa se asecure acestei părți șuprematia artificială și prin acestă sa se turbore naturalulu ecuilibrulu alu elementelor patriei noastre.

Dece de o parte este nenegabilu ca dnu ministru-ședințele numai pre bas'a șecței identicități de direcțiune s'a potutu află îndemnatu, a se ingeră — chiaru și cu trecerea preste otarale șferei șele de șepetință — în afacerile curatu șterne ale Austriei, și a luă parte activă la deslegarea acelor'a: întocmai atâtu de puțin pōte sa fia vr'o îndoiela d'alta parte ca, eventualitatea de care după astu-feliu de precedentu cu temei este a teme, cumca adeca ocașionalmente guvernulu celui-a-laltu statu asemenea se va potē ingeră în ale noastre afaceri șterne, — pōte sa aiba punctu de radimulu singuru numai în statulu perturbatu alu ecuilibrulu politicu internu alu țierei.

Și deca — multiamita ceriașu — în momentu, șariositatea situațiunii noastre politice nici nu se afla la înalțimea crisei austriace, totuși nu se pōte negă ca. situațiunea noastră de facia, că și politic'a până acum'a urmata de regimulu pōrtă în șinulu șeu germenulu tuturoru aceloru eventualități critice și periculose, alu căroru șiru lungu dincolo de Lait'a dejă si-a luatu inceputulu.

În consideratiunea tuturoru acestor'a, me aflu îndemnatu a adresă dlui min.-ședințele următoarea întrebare:

Tiene dlu min.-ședințele oportunu, a pune pre mēs'a casei, în cestiunea de naționalitate și a Transilvaniei, astu-feliu de propositiuni guverniali, cari, inspirate de spiritulu respectulu de dreptu și a unei juste complanări de interese, șingure numai suntu în stare, a șupedită organismulu de stat și dezvoltatiunei patriei noastre, cuvenit'a garantă contr'a eventualitățiloru înșufletoria de ingrigiri; ale căroru șemene le pōrtă în șine situațiunea noastră politică de astăzi? —

La adres'a celoru „mai multi”.

S a b i i u Octobru 1871.

Nu numai nu te prinde mirare, dar' ti vine chiaru sa te uimesci, cându esti șilitu sa vedi, ca vre-o 4—5 inși din Sabiu, asiă numiti „intiepleți” ai poporulu român și ai bisericiei șele greco-orientale se șumetescu în neobraznici'a lor, d'a se geră, atâtu în ceea ce priveșce lucrările politice câtu și bisericesci-naționale ale românilor preste totu și în parte ale românilor gr. orientali, — d'a se geră diu — că astu-feliu de potinți, în cari se concentreza tōte facultățile șpirituale ale națiunei întregi, pre cum e: șconșienti'a pură națională, șcinti'a în șensulu ei adevăratu, art'a d'a face politică înaltă, iscusința d'a face bani și a ferici națiunea, energi'a d'a potea isbuti cu planuri mari, despre înșințări de institute de șcinti'a și de averi, dibaci'a de oratori vestiti; pre urma înșchupirea, credința, și chiaru convingerea, ca tōta biseric'a dreptcredinșioasă, cu tōte legile ei, cu totu reprezentanții ei,

cu totii arhierii ei si cu Metropolitulu in frunte, este falibilă, insielătoare, nemernică, profanată si prepadită, deca legile ei nu puerdu din poterea infalibilității S. Sloru si ilustrătoru loru, si deca reprezentantii, arhierii, Metropolitulu acestei biserici, nu se ocrotescu, alegu, denumescu, confirmă, sântescu si ordina de Sântiele loru.

Si că sa te convingi de adevăru, ca acesti „intiepti“ sa gerăza de astu-feliu: de sufletulu naționei si alu bisericeii, de veghiatorii preste opiniunea publica a românilor, cătu chiaru si de insasi opiniunea publica in infalibilă-le si nepretiuă-le persôna, ai sa fei la mâna numai doi numeri din jurnalulu „Albină“ nr. 39 si nr. 80 a. c. unde vei cetti sub datulu Sabiu 15 Maiu si 3/15 Octobru 1871. nisce corespondintie subscrise de „mai multi din Sabiu si din vecinatate“ despre declaratiuni de politica si afaceri bisericesci, pre cari ei le da anafemei si maranaftei, si prin urmăre pre toti aceia, cătu au cutezatu a nu le cere inaltă loru invoire si a nu se aruncă mai întâiu la piciorle loru, că la ale fiului sôrelui din Chină, spre ale dă binecuvântarea la pasii si miscările loru politico-nationali si bisericesci.

Si apoi că nu cum-va sa se stirbescă in ôresi-cătu-va misticulu, dar stralucitulu loru nimbru — de si in sine obscuru, — si sa-si pârda ce-va din splendôrea sea, acesti ômeni luminati si inventiati d'a fi adorati de trecutu si de presente, se punu, de si suntu numai „numera 5 si di 5“ cu vr'o doi multu trei, asiă numiti a 5-a rôta la caru, se punu si-si iau alaiu dintre „mai multi din Sabiu si tie-nutu“ si scriu, si facu, si diregu, urla si sbiara, plângu si se vaicarédia, de si numai 5 cu totu nêmulu loru, — in numele tuturor ale celoru „mai multi“, fia acestia cu diecile si sutele de mii, sêu numai ei insisi, habăru n'au, pentru ca proroculu Eremia suntu numai ei si duhulu sântu i umbresce numai pre ei, si ômeni liberi, liberali, democrati dela isvoru, si papi grecesci si deca voiesci si dela Rom'a — cându le vine la socotela — ier' numai ei suntu si afara de ei toti cei-a-lalti cei „multi si căti mai suntu afara de acestia toti le suntu sclavii loru, oneltele loru, despre a căroru simțieminte, cogetare, convingeri, caractere, onôre si stare si dreptu numai ei si ier' ei se socotescu a fi in lege că sa dispuna. —

V'a trecutu „Alb'a“ prin „Hamb'a“ domnilor! a trecutu alb'a delulu s'a dusu si nu o veti mai vedé, deca veti mai vedé vr'odata! — puilu de ciôra a devenitu mai viclenu si mai intieptu că ciôra betrâna, elu nu mai ascépta sa fuga de ucigasiu, cându vede, ca da acest'a cu pêt'a in elu, precum asceptă mun'a sea, elu o sterge dejă, cându se pléca ucigasiulu dupa pêt'a. Si apoi plângeti, svercoliti-ve, sferimati-ve, trântili-ve, puneti luntre si punte, ce a fostu verde, s'a uscătu, ce a fostu dulce a-ti mâncatu, eldorado dvôstre nu-lu veti mai află.

Ve vaierati la lume cu veninulu in gātu, ca nu v'a sfatuitu Archierei si Metropolitulu si pre voi, mai nainte de ce s'a hirotesitu bravulu fiu alu poporulu si alu bisericeii de Archimandritu, hăiti in plansete, ca vi s'a luat scaunulu dela mēs'a verde a consistoriulu, ve puneti unghu'a in gātu de ciuda si aleanu, ca v'a intiercatu dela vac'a cu lapte, carea socoteati ca numai voi trebuia sa o mosceniti si mulgeti de ruda, si carea ve eră biserice'a si poporulu ei; mai lasati sa se mai si ingrasie asta vaca, pentru ca pâna cându erati numai voi stapâni preste ea, eră p'aci p'aci sa i se ingrôpe ôsele; dumeriti-ve in hârfeli domnilor, si cu atātu mai multu, cu cătu altii, pre cându erati dvôstra, sooru si gineri la olalta si judecatori, si advocati, si protopopi si popi, si profesori si directori si mai scie si ddien si câte alte lôte, unu mare si indelungatu tempu, toti cei-a-lalti, pre cari i mânati in piatia sa-i cunôsca lumea, cine suntu, nu v'au clătitu nici unu firu de peru din capu. Si ce dicitu au nu aru fi avutu dreptu dupa canônele nôt're bisericesci! Au dicu canônele unde-va, ca dvôstra a-ti fostu in lege si că judecatori de instantia prima si judecatori apelati, si că cei din urma si insocriti si ingineri! Si ast'a a fostu pâna mai eri alalta eri; acum asiă dara cui scôteti ochii, ca face abusuri de lege? aceluia d'ora, carele va suferitu pâna acum că sa traiti in fâra de lege?

Dar' tréca, duca-se lôte acestea, lumea aru voi sa scia, ca ce ve intereséza pre dvôstra asiă tare actulu severitu mai deunadi de arhierii nostri, deca acestu actu nu ve strica nimic'a si nu ve cere nici dvôstra, nici clerulu nici nimenui nici unu finicu

din punga, si nu derôga nici dvôstra nici naționei nici bisericeii nimicu in ceea ce privesce onôrea?!

Se scie, ca lumea nu va audî nici unu respunsu dela dvôstre, inse sa sciti, ca respunsulu acela l'a camu gâcitu dejă ômenii; pôte ca voiti dvôstra a fi Archimandriti, arhierii, d'ocamdata titulari, cum n'au mai fostu la noi aici, si dup'aceea in fapta, Episcopi pôte si Archiepiscopi si Metropoliti? Deca o voiti ast'a, aida-de! dati jalba la congresele nôt're, si la sinode, sa se stérge acele canône, cari ceru cualificatiuni anumite pentru astu-feliu de tagme.

De se voru simti aste corporatiuni competente si voru judecă ca e de lipsa o astfelu de lege, o voru codifică si o voru pune in lucrare, pôte mai bine, că cum a-ti pusu dvôstra legea desprs incompatibilitatea sêu neacumularea de oficii, in a cărei intielesu strictu chiaru dvôstra functionati astadi, si că protopopi, si că profesori si că directori, lôte totu intr'o persôna! — atunci habăru nu mai avemu, sa ajungeti de pre noi si Patriarchi, si deca ve gâdile ambitia — precum s'au aretatu si pâna acum din mai multe semne — chiaru si Papi.

Pâna atunci insa grigiti-ve mai bine de intieptiunea dvôstra, că sa fia că a sierpiloru; pâna atunci se da protestu contra tuturor emiselor dvôstre in numele celoru „Mai multi“, intre cari pôte sa pricépa lumea, ea suntu mai multi decâtu cei 5—6; pâna atunci in fine voru trece inaintea publiculu acei 5, totu-déun'a de aceia, despre cari o sa dica mereu „hi nigri sunt, hos te Romane caveto“! deca ei nu voru esi de subt masca anonimității.

Aru fi insa in interesulu dvôstre consultu, sa ve mai pastrati inca veninulu, si sa nu-lu risipiti in zădaru; pastrati-vi'lu la congrese si la sinode; ve va fae mare trebuintia, pentru ca veti avea sa inghititi multe, si că sa le mistoititi lôte o de lipsa mare la omu acésta substantia animalica. — Mai mangaiati-ve pâna atunci cu proverbulu din scriptura, si-i urmati adevărulu lui „Celui ce n'are (nimic'a), si ceea ce i se pare ca are, i se va luă, si se va dá la cel'a ce are“ mai multu, pentru ca deca va mai aduce Ddieu sinodulu si pre anulu viitoriu, pare-mi-se, se va sterge chiaru si acésta dicere din Scriptura, si acestea lôte, pentru aceea, pentru ca dvôstra voiti sa mërğa lôte totu altumintrea.

Delegatiunea societății academice rom.

Premiu Zappa.

Conformu decisiunei societății academice române, luata in siedintia din 13 Septembrie 1871, pentru un'a cătu mai bona si rapede traducere in limb'a româna a autoriloru clasici, se publica concursu cu conditionile următoare:

1. Se alegu deocamdata operele nrmatoriloru autori clasici, spre a se traduce si publică in limb'a româna: a) Salustiu, b) Titu Liviu, c) Cicerone, d) Polybiu, e) Dionisiu de Halicarnasu, l) Dione Cassiu, g) Plutarcu, vietiele paralele.

2. Pentru calculele de cari e vorb'a in următoarele articole, se va luă de norma editiunea stereotipa Tauchnitz.

3. Se va alege din fia-care, din cei siepte autori mai susu mentiunati, câte 20 pagine de proba, cari au sa se traduca pâna la 15 Iuliu 1872.

4. Locurile alese din fia-care din cei siepte autori suntu: a) din Cicerone prim'a oratione filipica, totu dimpreuna cu notiia istorica si argumentulu ce o precede; b) din Titu Liviu, liber. XXI, dela capu 1 pâna la capu 20 inclusivu, c) din Salustiu, Jugurt'a, dela capu 84 pâna la 102 inclusivu; d) din Polybiu, lib. I, din istoria dela capu 1 pâna la 24; e) din Dionisiu de Halicarnasu, lib. II, din anticitati dela capu 1 pâna la 18 inclusivu; f) din Plutarcu, vietia lui Cicerone, dela capu 1 pâna la 26; g) din Dione Cassiu, lib. LVI, a istoriei române dela capu 11 pâna la 30 inclusivu.

5. Traductiunea va fi intr'o limb'a românesca, cătu se pôte de curata si eleganta, cautându a se reproduce in traducere calitătiele autorulu tradusu.

Traducatori suntu datori a dá note critice asupra diferitelor lectiuni ale locurilor obscure din textu, cum si note explicative asupra terminiloru tehnici si numeriloru proprii, cari ocaru in textulu autorulu.

6. Manuscriptele venite mai târziu de 15 Iuliu 1872 nu se voru luă in consideratiune.

7. Manuscriptele voru fi scrise cătu se pôte de corectu si legibili, insa nu de mân'a traducatorulu ei de alt'a straina, bine cusute intr'unu fasciculu si paginate. In fruntea manuscriptulu se va scrie o devisă in ori-ce limba si totu cu mân'a straina. Pre lângă manuscriptu se va alatură si o scrisôre inchisa intr'unu plicu, sigilatu cu unu sigilu fâra initialele autorulu, adresata presiedinteliu societății academice, si purtându in afara devis'a manuscriptulu scrisa totu cu mân'a straina, ieră in intru numele autorulu traductiunei.

8. Manuscriptele se voru censură si judecă de sectiunea filologica, care va propune societății, in siedintia plenaria, adoptarea aceluia dintre opere care va merită premiulu destinatu pentru aceste lucrări.

9. Manuscriptele nepremiate se voru pastră in arhivele societății pâna ce se voru reclamă de autorii loru, ale căroru numeni remanu necunoscute, fiindca picurile ce le voru cuprinde nu se voru deschide.

10. Premiulu pentru cea mai buna traducere de 12 pagine va fi in genere de lei noi 120, ieră pentru 20 pagine din Dionisiu de Halicarnase sêu din Dione Cassiu lei 100.

11. Celu ce va obtiene premiulu că celu mai escelente traductorulu alu celoru 20 de pagine, de cari e vorb'a in articolele precedente, va fi insarcinatu de societate a face traductiunea autorulu intregu cu premiulu ficsatu de lei noi 120 sêu 100 pentru fia-care 20 pagine.

12. Traducatorulu astu-feliu insarcinatu de societate va fi datoriu a urmă lucrarea cu acea-si diligentiă, esactitate, elegantiă si puritate de limbă cu care a facutu si prob'a premiata.

Elu va fi datoriu a dá pre fia-care anu câte 200 pagine de traducere din editiunea iusta de norma.

13. Traductiunea se va esamină de sectiunea filologica a societății si, aflându-se conformu conditioniloru de mai susu, se va dá la tipariu, ieră traductorulu se va responde remuneratiunea cuvenita.

La casu insa cându traductiunea n'aru coresponde conditioniloru stabilite, ea se va tramite autorulu cu observatiunile facute de sectiunea filologica si cu invitatiune de a emendă.

14. Cându traductorulu din veri-ce cauza, n'aru mai continuă lucrarea, atunci se va republică din nou concursu de proba in conditionile de mai susu.

15. Autorulu clasicu, care trece preste 500 pagine, se va împarti intre mai multi concurenti, ce voru escelă la concursu.

16. Tiparirea autoriloru tradusi se va face de societate in 1000 esemplare formatu cu litere garmondu, si pre hârthia alba curata, dupa nnu modelu alesu de societate.

Formatulu adoptatu, litere si hârthia aprobata voru servi pentru toti autorii tradusi si tipariti cu specele societății.

Pretulu unui esemplar'u scosu la vendiare se va defige in raportu cu specele facute ca traducerea si tiparirea lui, asiă ca dia vendiare primei editiuni sa ieră si sa se incaseze cu procentele loru toti bani dispensi cu acésta editiune.

17. Obuenendu bune traductiuni din operele autoriloru mai susu insemnati, sectiunea filologica va alege alte opere de valôre, si va continuă a inavuti literatur'a româna cu tesauru pretiose. Pentru publicarea loru se voru aplică banii reintrati prin vendiare editiuniloru anteriore.

18. Traducatori opereloru premiate de societate suntu liberi a scôte o a dou'a editiunea din traductiunea facuta de densi, insa numai dupa trecerea întâei editiuni facuta de societate, ei remanu proprietari pre traductiunile loru.

19. Cându societatea va află de cuviatia a face o noua traductiune din unu autoru dejă tradusu si publicatu cu specele ei, ea va fi libera a procede la acésta fâra că întâiulu traducatoriu sa aiba dreptulu de a se opune.

Presiedinte, A. Treb. L a u r i a n u.

„Monit. Offic.“

Nr. 1187.

Epit. 434.

Cerculariulu senatulu epitropescu alu Consistoriulu românu gr. or. din Aradu emisu cătra toti protopresbiterii districtuali.

(Prin care se facu dispunetiiu provisorie cu privire la venitele parochielorulu vacante — pâna la resolvierea chestiunei de reducere.)

Consistoriulu eparchialu de aici, avendu in

vedere principiului îmbunătățirii dotării preoților nostri, pronunțat de congresul nostru național bisericesc, și respective reducerea parohiilor, încă în ședința plenară ținută în 11 Iunie și 9 Iulie 1871. Nr. 27. și 34. au dispus: ca venitele parohiilor vacante până la definitivă rezolvare a reducerii parohiilor, să se folosească respectivii preoți, cari administrează și implinesc funcțiile recerute ale parohiei vacante; avându-și venita privința la vederea și orfanii rămași după reșterea parohiei, și mai verșos la fondul general diocesanu.

Din incidentul acestuia, spre șire și acomodare se dispun următoarele:

1. La casu, dacă vre-o parohia în atare comună devine vacantă, și conformu concluderii congresului din anul 1870. Nr. prot. 77. cade în categoria reducerii: venitele se folosesc parohialu concernant, încredințat cu administrarea și respective suplinirea funcțiilor preoțiești.

2. Respectivul parohu administratoru, este însă îndatorat: pre șem'a veduvei și orfanilor reșterului parohu, a estradă pre unu anu de zile jumătate din toate venitele parohiei vacante, și anume: din stola, biru și sessia; iera în casuri, unde după mórtea cutărui preotu, nu remanu urmatori legitimi, adeca nici veduva nici orfanii, întrég'a jumătate a venitului este destinată în fondul generalu alu diocesei.

3. După escontentarea competenței de jumătate a venitului, menitu pre șem'a veduvei și orfanilor, pre unu anu de zile, respectivul parohu administratoru este deobligat: pentru usufructuarea întregului venit, amintitu în punctulu precedent, a solvi o sumă banală an., în favoarea fondului generalu diocesanu, ce se va stabili prin senatul episcopescu alu acestui Consistoriu eparchialu.

4. Dispusiunea de fatia, are valoare obligatorie, pentru toate casurile provenite dela aducerea decisiunilor consistorialu plenariu mai susu provocate; dreptu aceea concernantele domnu protopresbiteru, este însărcinat: a face arătare acestui Consistoriu despre acele parohii, cari în decurgerea timpului au devenit vacante, fără de a se fi îndeplinitu său redusu, și ale căror'a venit se folosesc respectivul preotu administratoru, fără de a se fi observat aceste dispusiuni.

Despre publicarea acestei ordinațiuni, tuturor sinódelor și comitetelor parohiali, Preșinți'a Tă eroi poștitu, a relațiună la timpul seu.

Datu din ședința senatului episcopescu, alu Consistoriului eparchialu din Aradu ținută în 22 Octobru 1871.

Din încredințarea Preșinței Sele Domnului Episcopu diocesanu:

Andrei Papp, m. p.

Protosincelu că președinte substitu.

Estradatu prin referințele:

Petru Petroviu m. p.

Asesoru consist.

Nr. 1274.

Epit. 457.

Circulariul senatului episcopescu alu consistoriului român greco-oriental din Aradu emisu către toate sinódele și comitetele parohiali.

(În privința proiectelor și contractelor făcându la întreprinderea edificării și reparării bisericilor și școlilor.)

Făcându-se esperința din partea acestui consistoriu: ca unele comitete parohiali întreprind feliurite reparaturi și eventuale edificări la biserică și școle, încheiându contracte și alte tocmești cu respectivii maestri întreprindietori, fără de a observa preșcrisele dispusiuni ale statutului organic §. 7. punctu 3. și §. 23. punctu 7. și 15. adeca fără de a prezentă proiectele sinodului parohialu spre esamenare și aprobare, apoi prin concernentulu protopresbiteru ale subșcrne consistoriului spre supr'a-revișione și ulterioară încuviințare; dreptu aceea pentru evitarea daunelor ce prin astu-feliu de procedură superficială și unilaterală — pre usioru se potu căușă biserică: Consistoriulu diocesanu dispune următoarele:

1. În viitoriu nu este permisu comitetului parohialu, a întreprinde nici vre-o edificare sau reparatură a biserică sau școlii; cu atât mai puțin

încheiă contracte sau alte veri-cari tocmești fără de a face și prezentă mai întâiu proiectu formale și male sinodului parohialu spre esamenare și aprobare; avendu aceste — prin concernentele protopresbiteru — ale subșcrne consistoriului spre ratificare.

2. Fiiindu comitetulu, respective sinodulu parohialu responsabilu pentru edificările și reparaturile întreprinse, la astu-feliu de întreprindere să îndrumă, a fi cu precauțiune și a reflectă:

a) Dacă biserică într'adeveru dispune de mijlocele materiale necesare spre acoperirea șeselor recerute; apoi dacă edificarea sau reparatură este împreunată cu șese mai mari de 200 fl. este d'a se escriă concurența prin licitațiune minuendă, espunendu-se în planulu proiectatulu toate condițiunile șesice.

b) Oferte numai dela acei maestri întreprindietori se potu acceptă, cari voru produce documentu autenticu de garanția ipotecară, sau voru depune cautiune în valoarea prețului acordatulu pentru lucră.

c) Contractulu se încheiă cu celu ce va primi lucrulu mai estinu și se va supune condițiunilor proiectate și stabilite.

3. Pre lângă aceste condițiuni, — după ce sinodulu parohialu a esaminat și acordatulu proiectulu subșcrnutu de comitetulu parohialu, acestă potu încheiă contractulu cu întreprindietoriulu maestru, în două esemplarie asemene sunătorie și legalizate prin concernentă jurisdicțiune publică; care suntu apoi a se transpune protopresbiteriulu spre înaintare la consistoriu pentru ratificare.

4) Reparaturile mai mici ale căror'a șese nu pestrecu sum'a de 200 fl. se potu întreprinde fără escrierea concursului de licitațiune; însă și acele suntu de a se încredință numai la acei întreprindietori, cari posedă deplina încredere și garanția faciă de biserică; observându-se — firesce — și în aceste casuri preșcrisele statutului organic amintite mai susu.

5. Condițiunea principală la toate eventualele edificări și reparaturi este, garanția din partea întreprindietoriulu; dreptu aceea terminându-se lucrulu, îndată e de a se esamina (coladă) prin barbati de șpecialitate; iera întreprindietoriulu rămâne responsabilu și după efeptu'tă coladare pre unu tempu condiționat.

7. Cându se subșternu contractele despre asemene întreprindere la consistoriu, acelor'a e de a se alatură și proiectulu de estimatiune a șeselor încuviințate prin sinodulu parohialu, și documentulu de parantia ipotecară a întreprindietoriulu; observându-se spre cinosura: ca contractele seu proiectele prevedinte astu-feliu se voru reiciă; iera organele ceri se voru încumetă a lucră în contră acestei dispusiuni, voru fi trase la răspundere și constrense a suportă veri-ce daune cauzate biserică.

Aceste dispusiuni, spre șire și strictă acomodare, se publica tuturor comitetelor și sinódelor parohiali prin concernentii domni protopresbiteri, cari voru avé sa reporteze despre efeptu'tă publicare la timpul seu.

Datu din ședința senatului episcopescu alu consistoriului român greco-oriental ținută în Aradu, 22 Octomvru 1871.

Din încredințarea Preșinței Sele Domnului Episcopu diocesanu:

Andrei Papp, m. p.

Protosincelu, că președinte substitu.

Estradatu prin referințele:

Petru Petroviu

Asesoru consist.

Varietăți.

Dev'a. D. Antoniu Schia u procuroru cameralu și Dsiór'a Constanti'a Dunc'a de Sajo literat'a noastră au celebrat în Alb'a-Iolii'a, Dumineca în 31 Octobru cunni'a loro.

Nr. 286—1871.

Concursu.

Devenindu vacante unu stipendiu de 50 fl. v. a. destinatulu pentru unu elevu dela școl'a reală, pentru conferirea acelu'a se publica prin acelu'a concursu cu terminulu până în 10 Decembre a. c. c. n.

Concurenții la acestu stipendiu, au de a-și tramite la subșcrnutulu comitetu, până la terminulu susu îndigitatu, concursele loro, prevedinte cu atestate de botezu și de paupertate, cum și cu testimoniulu școl. pre Sem. II anulu școl. 1870/1 *).

Sabiu în 8 Novembre 1871 c. n.

(1—3)

Comitetulu Asociațiunei transilvane.

*) Cele-lalte diuarie române, încă suntu rogata a luă în colónele sele notiția despre acestu concursu.

Concursu.

Pentru ocugarea stațiunei invetiatoresci la școl'a gr. or. din Șesuri protopopiatulu Zarandului se deschide concursu până în 15 Dec. a. c. Emolumentele împreunate cu acestu postu suntu: Salariu anulu de 200 fl. v. a., 4 stângini de lemne și cuartiru liberu.

Doritorii de a avé acestu postu au de adresă șuplicele loro la subșcrnutulu în Bradu.

Bradu, 1 Novembre 1871.

In cóntelegere cu comitetulu parohialu, Nicolau L. Mihaltianu,

(1—3)

protopopu.

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunei de Protopresbiteru alu tractului Mercurei cu Scaunulu în acestu opidu, se escrie de nou concursu până la 25 Novembre 1871 și, v. inclusive.

Emolumentele împreunate cu acestu postu suntu competențele protopopesci.

Concurenții, cari de șine întielegându-se au sa fia cualificati și bine meritati pre terenulu bisericescu, și școlariu în întielesulu „Statutulu organicu“ voru avea pre lângă testimoniile despre terminarea studiilor gimnasiali, și teologice se produca și documentele despre șervitiile loro de până acum.

Sabiu 27 Octobru 1871.

Comitetulu Scaunului protopopescu alu Mercurei.

(3—3)

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei stațiunei invetiatoresci la școl'a centrale Orestior'a de susu lângă care suntu alaturate comunele Orestior'a de josu cu fili'a sea Buciumu, Ludesci cu fili'a sea Costesci — se deschide concursu până la 15 Novembre 1871.

Emolumentele suntu:

1. 300 fl. v. a. în rate platitu;

2. cuartiru liberu — și lemnele debuincióse.

Doritorii de a ocupă aceste stațiuni suntu avisati — a-și asterne cererile loro în sensulu „Statutulu organicu“ aratându ca suntu de religiunea gr. or., au absolvatu 4 clase gimnasiale, cursulu clericalu său pedagogicu în institutulu nostru archidiocesanu.

Oresthia 26 Octobru 1871.

In întielegere cu comitetele parohiale.

Nicolau Popoviciu,

protop. gr. or. alu Oresthieii.

(2—3)

Edictu.

Anghelu Siandru de religiunea gr. or. nascutu în Sadu, carele de 7 ani a parasitu pre legiuin'a sea șocia Elen'a nascuta Stoic'a totu de acolo, se citeza prin acelu'a, în urm'a acțiunei numitei sele șocii pres. la 14 Oct. a. c. a se infatisiă înaintea subșcrnutului foru matrimonialu, căci din contra după espirarea unui anu și o dă dela datulu de fatia se va luă în pertractare amintit'a acțiunei și se va decide la întielesulu canónelor biserică orientali ortodoxe și în absentia lui.

Sabiu, 15 Oct. 1871.

Scaunulu protop. gr. or. tract. II alu Sabiului.

I. Popescu,

protopresb.

(3—3)

Burs'a de Vien'a.

Din 1/13 Novembre 1871.

Metalicele 5%	57 55	Act. de creditu	304 80
Imprumut. nat. 5%	67 40	Argintulu	116 50
Actiile de banca	798	Galbinulu	5 57